

Dr Robert A. Peterson, Zbawienie, Sesja 3, Zjednoczenie z Chrystusem, ciąg dalszy

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o zbawieniu. To jest sesja 3, Union with Christ Continued.

Kontynuujemy nasze studium zbawienia, szczególnie przyglądając się najbardziej wszechstronnemu sposobowi rozumienia zastosowania zbawienia, czyli zjednoczeniu z Chrystusem.

I zrobiliśmy mały opis unii, mówiąc, że jest ona ostateczna, osobista i trwała. Teraz jesteśmy gotowi rozważyć historię Jezusa i unię z Chrystusem. Apostoł Paweł służy nam unią z Chrystusem, umieszczając nas jako uczestników historii Jezusa.

Z łaski Boga umieramy z Chrystusem, zmartwychwstajemy z Nim, wstępujemy i zasiadamy w niebie z Nim, a nawet, w pewnym sensie, powracamy z Nim. Umarliśmy z Chrystusem. Przyjrzyjmy się niektórym z tych fragmentów.

A co z Galacjanami 2:20? Paweł omawia usprawiedliwienie i mówi: Zostałem ukrzyżowany z Chrystusem. Innymi słowy, umarłem z Chrystusem. To już nie ja żyję, tylko ja żyję, jest takie zdanie, coś w tym stylu, ale Chrystus, który żyje we mnie.

A życie, które teraz żyję w ciele, żyję w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał za mnie samego siebie. Zostałem ukrzyżowany z Chrystusem. Paweł mówi zatem, że uczestniczymy w historii Jezusa w Jego ukrzyżowaniu.

Tak samo jest w Kolosan 2:20. Nie mogę powstrzymać się od śmiechu, kiedy widzę werset 21. Nie dotykaj, nie kosztuj, nie dotykaj. Nie mogę pozbyć się tego obrazu z głowy.

Na szczęście nie jest to zły obrazek, jak niektóre inne rzeczy tam, ale jest to zabawny obrazek. To kobiety z lat 20. protestujące przeciwko alkoholowi w jakiegokolwiek formie. I mają na sobie białe sukienki od szyi do podłogi.

I mają transparent, który mówi: nie dotykaj, nie próbuj, nie dotykaj. Zabawne jest to, że Paweł tego używa. To było reprezentatywne dla nauk fałszywego nauczyciela.

Żartobliwie myślę, że większość ludzi prawdopodobnie nie zrozumiała, że to właśnie stamtąd pochodzi hasło prohibicji. O, werset 20 rozdziału 2, Kolosan 2:20. Jeśli z Chrystusem umarliście dla żywiołów świata, dlaczego, jakbyście nadal żyli w świecie, poddajecie się jego przepisom? Nie dotykaj, nie kosztuj, nie dotykaj. Odnosząc się do rzeczy, które wszystkie giną, gdy są używane według ludzkich nakazów i nauk.

Mają one rzeczywiście pozór mądrości w promowaniu religii i ascezy stworzonej przez siebie, zaprzeczając cielesnym żądom w imię świętości i surowości dla ciała, ale nie mają żadnej wartości w powstrzymywaniu pobażania ciała. Jeśli umarliście z Chrystusem dla królestwa demonów, dla grzechu, dla świata, to znaczy raz jeszcze, Paweł mówi, że wierzący w Chrystusa uczestniczą wstecznie, jeśli tak można powiedzieć, w Jego ukrzyżowaniu. Nie tylko to, ale zostaliśmy wskrzeszeni z Chrystusem.

Przejdźmy do Kolosan 3:1, skoro już tam jesteśmy. Jeśli więc powstaliście z Chrystusem, szukajcie tego, co w górze, gdzie Chrystus zasiada po prawicy Boga. Myślcie o tym, co w górze, nie o tym, co na ziemi.

Bo umarliście, nie jest powiedziane z Chrystusem, ale zgodnie z 3:1, jak jest powiedziane i zgodnie z 2.20, znaczenie jest takie, jak powie ci każdy komentarz ewangeliczny, bo umarliście z Chrystusem. To są żywi ludzie, do których pisze, ale duchowo byli zjednoczeni z Chrystusem w jego śmierci, bo umarliście z Chrystusem.

Umarliście, a wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu. Gdy Chrystus, który jest waszym życiem, się ukaże, wtedy i wy ukażecie się z nim w chwale. Wróćmy do tego, ponieważ dotyczy to również dwóch następnych podkategorii.

Zostaliśmy wychowani z Chrystusem, a tutaj Paweł mówi, że z tego powodu nie zaprzeczamy naszemu życiu na ziemi; nie ignorujemy ludzkich obowiązków. O Boże. Jedna z jego list domowych, jedna z jego zasad dla chrześcijańskich domów, następuje pod koniec tego samego rozdziału.

Wiem, że podział rozdziałów nie jest natchniony, ale w 3:18 do 4:1, których nie będę czytał, Paweł zajmuje się obowiązkami wierzących w domu. Nie mówi więc, aby ignorować swoje życie na ziemi, ale mówi, że dokładnie tak, jak żyjesz swoje życie na ziemi, skup się na Chrystusie w niebie. Ponieważ duchowo umarliście z Nim, zostaliście wskrzeszeni z Nim, tak naprawdę, i wstąpiliście z Nim do nieba.

To właśnie ma na myśli, gdy mówi, bo umarliście, a wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu. Nie jest to wyraźne, jak zobaczymy w Efezjan 2, ale implikacja jest taka, że jesteście po prawicy Ojca. To jest niesamowite.

Zostaliśmy wychowani z Chrystusem. Rzymian 6 jest tutaj najstąnniejszym fragmentem. Paweł jest obrażony, że ludzie twierdzą, że jego nauczanie o łasce prowadzi ludzi do grzechu.

To bardzo rozgniewało Pawła, ponieważ jego celem jest nauczanie o łasce, aby promować pobożność i czcić Pana. Cóż więc powiemy, Rzymian 6:1, czy mamy trwać w grzechu, aby łaska obfitowała? Oto to słowo ponownie: w żaden sposób, nie, w

żaden sposób, nie zginie myśl. Jak możesz tak myśleć? Jak my, którzy umarliśmy dla grzechu, możemy nadal w nim żyć? Umarli dla grzechu w zjednoczeniu z Chrystusem, a konkretnie, doświadczyliśmy tego w życiu kościelnym w chrzcie chrześcijańskim.

Chrześcijanin z Chrystusem w Jego śmierci, pogrzebie i zmartwychwstaniu. Czyż nie wiecie, że my wszyscy, którzy zostaliśmy ochrzczeni w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy ochrzczeni w Jego śmierć? Zostaliśmy zatem pogrzebani z Nim przez chrzest w śmierć. Abyśmy, jak Chrystus został wskrzeszony z martwych przez chwałę Ojca, tak i my mogli chodzić w nowości życia.

W miarę rozwoju fragmentu Paweł naucza, że śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa nie tylko ratują nas od kary za grzech raz na zawsze, ale śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa mocą zjednoczenia z Chrystusem ratują nas od mocy grzechu raz po raz. Czy nie rozumiesz, że wersety, które następują, mówią, że moc grzechu nad tobą została złamana? Nie jesteś już na łasce tyrana, grzechu. Zostałeś złączony z Chrystusem.

Umarłeś dla grzechu. Nie ma on nad tobą żadnej mocy, więc nie żyj w ten sposób. Oczywiście, wierzący mogą to robić, ale jest to nieporozumienie, a nawet zaprzeczenie ich zjednoczenia z Chrystusem w Jego śmierci, mocą której nas wyzwolił, nie tylko od kary za grzech w usprawiedliwieniu, ale także od mocy grzechu w postępującym uświęceniu.

Nasze stare ja zostało ukrzyżowane wraz z Nim, aby ciało grzechu zostało unicestwione, abyśmy już nie byli, werseł 6, niewolnikami grzechu. Śmierć nie ma już nad nim władzy, ani śmierć nie ma już władzy nad nami. Umarliśmy z Chrystusem.

Bóg połączył nas z Chrystusem w swojej śmierci. Bóg połączył nas z Chrystusem w swoim zmartwychwstaniu. Pierwsze oznacza, że uwolnił nas od okrutnego panowania grzechu.

To drugie oznacza, że zostaliśmy podniesieni duchowo do nowego życia, aby żyć nowym życiem przez Ducha Bożego, który czci Boga i błogosławi nas i wielu innych. Jesteśmy uczestnikami historii Jezusa. Jak to możliwe? Na mocy zjednoczenia z Chrystusem.

Umarliśmy z nim. Zostaliśmy pochowani z nim. Wstaliśmy z nim.

Wstąpiliśmy z Chrystusem. Teraz, nigdy nie powiedzielibyśmy czegoś takiego, gdyby Biblia tego nie robiła, ale tak jest. Efezjan 2:6. Mam przyjaciela, który walczył z grzechem w swoim życiu, z uzależnieniem, przez wiele lat, a ten werseł uwolnił go teraz na wiele lat.

Po wykopaniu głębokiego dołu dla niewierzących i przedstawieniu niedoli ludzi niezbawionych w odniesieniu do naszych trzech wielkich wrogów, świata, ciała i diabła, być może lepiej niż w jakimkolwiek zwięzłym kontekście w Efezjan 2:1-3, werset 4 mówi: ale Bóg, będąc bogaty w miłosierdzie, dla wielkiej miłości, którą nas umiłował, i to nas, którzy umarliśmy w naszych występkach, ożywił razem z Chrystusem. Łaską jesteście zbawieni. Uosobieniem łaski jest Bóg odradzający duchowo martwych grzeszników i podnoszący nas z Nim.

Jest zjednoczenie z Chrystusem w jego zmartwychwstaniu. I, weź to, posadził nas z nim w miejscach niebieskich w Chrystusie Jezusie. Jak powiedziałem, mój synu, teraz mój synu.

To nie mój syn, mój przyjacielu. Mój przyjaciel powiedział, powiedział mi, że kiedy grzech puka do moich drzwi i przychodzi pokusa, mówi, że siedzę z Chrystusem po prawicy Ojca. Siedzę w niebiosach.

Oto jak pewne jest moje zbawienie. Nie poddam się tobie. A Pan złamał tę niewolę w swoim życiu, szczególnie używając tego wersetu.

Chwała Panu. Paweł naucza, że nie tylko jesteśmy zjednoczeni z Chrystusem duchowo w Jego śmierci i zmartwychwstaniu poprzez unię, ale zostaliśmy zjednoczeni z Chrystusem w Jego wniebowstąpieniu, i w tym sensie my, którzy wciąż jesteśmy na ziemi, zmagając się z grzechem, wstąpiliśmy z Nim i zasiedliśmy z Nim w niebie. Nikt nie wymyślił tej religii, moi przyjaciele.

To jest bosko zaplanowane, wykonane, zastosowane i objawione. Nikt tego nie wymyślił. Paweł tego nie wymyślił.

Paweł został pojmany przez Chrystusa jako wróg Chrystusa, a Chrystus objawił mu to przez swojego ducha. Umarliśmy z Chrystusem. Zmartwychwstaliśmy z Chrystusem.

Jest takie poczucie, że wstąpiliśmy z nim i zasiedliśmy po prawicy Boga. Oto jak bliska jest nasza jedność z nim. Oto jak bardzo nas definiuje.

Oto jak trwałe to jest. Jesteśmy teraz tak dobrzy, jak po Jego prawej ręce. Nigdy nas nie wyrzuci, jak będziemy studiować konkretnie, gdy będziemy studiować zachowanie później w tych wykładach.

Ale na razie nie tylko te rzeczy, ale jest poczucie, że przyjdziemy z nim ponownie. Będziemy mieć drugie przyjście. Czy ty sobie ze mnie żartujesz? Nie.

Wróćmy do Kolosan 3, ponieważ byliśmy tam niedawno, niż Rzymian 8. Jest w obu miejscach. Kolosan 3, jeśli więc powstałicie z Chrystusem, werset 1, szukajcie tego,

co w górze, gdzie jest Chrystus, zasiadający po prawicy Boga. Myślcie o tym, co w górze, nie o tym, co na ziemi.

Nie zaniedbuj ich, ale nie skupiaj na nich swojego umysłu. Nie żyj tylko dla nich. Spójrz na Jezusa, Hebrajczyków 12, autora i dokończyciela twojej wiary.

Podobny fragment. Bo umarliście z Chrystusem, a wasze życie jest ukryte z Chrystusem w Bogu, gdy wstąpiliście z nim. Mówiąc duchowo, dorozumiane.

Gdy Chrystus, który jest twoim życiem, się ukaze, wtedy i ty ukazesz się z nim w chwale. Nie ma wątpliwości, i nie znam żadnego komentatora, który by powiedział, że gdy Chrystus, który jest twoim życiem, się ukaze, nie mówi o drugim przyjściu. To czasownik drugiego przyjścia.

Pojawić się. Ale oto niesamowita rzecz. Wtedy ty też się pojawisz.

Słowo „drugie przyjście” jest używane w kontekście tego samego słowa używanego w odniesieniu do Chrystusa drugiego przyjścia. Kiedy Chrystus, który jest twoim życiem, to jest język zjednoczenia, znów się ukaze, wtedy ty także ukazesz się z nim w chwale. Mówisz, że to mnie denerwuje.

Będziemy mieć drugie przyjście. Czy jesteśmy małymi Chrystusami? Nie. Choć Luter mógł mówić o byciu Chrystusem dla swojego sąsiada. Nie, nie jesteśmy Chrystusem.

Jesteśmy Jego ludem. Ale zostaliśmy tak definitywnie, intymnie i trwale z Nim połączeni, że Biblia mogłaby przypisać nam drugie przyjście. Och, nie jest ono dosłowne, ale jest duchowe i jest rzeczywiste.

Jesteśmy tak zjednoczeni z Panem Jezusem Chrystusem, że nasza prawdziwa tożsamość jako jego synów lub córek ujawni się dopiero, gdy powróci. Och, mamy teraz dobre dni, ale nie wiem jak wy. Ja potrzebuję tej części niedzielного nabożeństwa, w której wyznajemy nasze grzechy. Z pewnością nikt z nas nie mógłby powiedzieć, że kocha Pana, naszego Boga, całym sercem, duszą, umysłem i siłą, nieustannie, każdego dnia.

To śmieszne. Albo kochajmy bliźniego tak, jak naturalnie kochamy, o, numer jeden, siebie. Nie, nie kochamy.

Nie usprawiedliwiam naszych grzechów, wręcz przeciwnie. Wyznaję nasze grzechy, moje grzechy i mówię, że potrzebujemy Bożej łaski w jej pełni. Potrzebujemy zjednoczenia z Chrystusem od początku do końca i potrzebujemy naszego drugiego przyjścia, że tak powiem.

Śmierć Chrystusa w wyjątkowy sposób dokonuje zadośćuczynienia za grzechy. Kiedy Duch Święty łączy nas z Chrystusem, jednoczy nas z Jego śmiercią, abyśmy umarli duchowo z Chrystusem. Podobnie Duch jednoczy nas z żyjącym Chrystusem i Jego zmartwychwstaniem poprzez zbawienie Chrystusa.

Chociaż zbawcze dzieło Chrystusa rozciąga się od wcielenia do drugiego przyjścia, sercem i duszą Jego zbawienia są Jego śmierć i zmartwychwstanie. Odkupieńcza śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa dokonują zbawienia w przeszłości, teraźniejszości i przyszłości. Dzięki Bogu, inaczej nie byłibyśmy zbawieni.

Znam dzisiejszego nauczyciela, który mówi, że śmierć Chrystusa nie odkupuje przyszłych grzechów. Cóż, wszyscy jesteśmy zgubieni, podobnie jak fałszywe nauczanie. Chrystus zbawia nas w odniesieniu do przeszłości, ponieważ wydał nas za nasze występki i wskrzesił dla naszego usprawiedliwienia.

Śmierć Chrystusa płaci karę za nasze grzechy, a Jego zmartwychwstanie przynosi nam, potępionym i duchowo martwym, uniewinnienie i nowe życie. Chrystus zbawia nas w odniesieniu do teraźniejszości, ponieważ zostaliśmy pogrzebani z Nim przez chrzest w śmierć, abyśmy tak jak Chrystus został wskrzeszony z martwych przez chwałę Ojca, tak i my mogli chodzić w nowości życia. Śmierć Chrystusa złamała tyranię grzechu nad naszym życiem.

Jego zmartwychwstanie pozwala nam żyć nowym życiem, podobającym się Bogu. Śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa zbawiają nas w odniesieniu do przyszłości; na przykład, jeśli będąc wrogami, zostaliśmy pojednani z Bogiem przez śmierć jego syna, to o ileż bardziej będziemy pojednani? Czy będziemy zbawieni przez jego życie, Rzymian 5:10. Wniebowstąpienie i sesja Chrystusa zbawiają nas również, ponieważ Bóg, z powodu wielkiej miłości, którą miał do nas, ożywił nas z Chrystusem.

Jak powiedzieliśmy, On nas podniósł i posadził nas z Nim w miejscach niebieskich w Chrystusie. Zauważ cel tego, aby w nadchodzących wiekach mógł okazać niezmierzone bogactwo swojej łaski poprzez swoją dobroć dla nas w Chrystusie Jezusie. Kościół jest pokazem Boga, aby głosić aniołom, wszechświatowi, łaskę Bożą.

Efezjan 2:4-7, Bóg pokazuje swoją miłość, łaskę i dobroć, gdy jednoczy nas z Chrystusem, zasiadającym po prawicy Boga. Pismo mówi dwukrotnie, że uczestniczymy w powrocie Chrystusa. Teraz odniosę się do fragmentu, do którego jeszcze nie wróciliśmy.

Po pierwsze, gorliwe oczekiwanie stworzenia z niecierpliwością oczekuje objawienia synów Bożych. To jest Rzymian 8:19. Mój przyjaciel podsunął mi tutaj jeden.

On to ma i mówi, że to jego własne tłumaczenie. Tak, ponieważ niecierpliwe oczekiwanie stworzenia niecierpliwie oczekuje apokalipsy. To to samo słowo, co

nazwa ostatniej księgi w Biblii, apokalipsy Jezusa Chrystusa, objawienia Jezusa Chrystusa.

Nie wiem, dlaczego tłumaczenia są niejasne; nawet mój ulubiony ESV zaciemnia fakt, że to mówi o apokalipsie. Uwielbiam ESV i jest moim ulubionym. Używałem i cytowałem z Christian Standard Bible, dla której to zrobiłem, z której zrobiłem te notatki, jak powiedziałem, ale 8 20, 8 20, uh 19 w ESV, stworzenie czeka z gorliwym pragnieniem objawienia synów Bożych.

To nie jest złe, ale słowo to jest objawieniem synów Bożych. Stworzenie z niecierpliwością oczekuje objawienia synów Bożych. Będziemy mieć objawienie, jakby drugie przyjsie.

Słowo objawienie jest tym samym słowem, którego niektóre pisma święte używają czasami na określenie drugiego przyjsia Chrystusa. 1 Koryntian 1:7, 2 Tesaloniczan 1:7, 1 Piotra 1:13, Objawienie 1:1, to, które jest nam naprawdę znane. Pismo święte używa tego apokaliptycznego, apokaliptycznego, apokaliptycznego w tych miejscach.

1 Koryntian 1:7, 2 Tesaloniczan 1:7, 1 Piotra 1:13, Objawienie 1:1. W pewnym sensie wierzący mają objawienie, powrót. Paweł ma na myśli, że nasza prawdziwa tożsamość jest tak owinięta w Chrystusa, że zostanie w pełni objawiona dopiero wtedy, gdy On i my powrócimy. To wielka pocieszająca obietnica dla nas, aby wytrwać i kochać tego łaskawego Pana i żyć dla Niego, wyznając nasze grzechy, dzieląc się ewangelią i tak dalej.

I widzimy tam to samo. Widzieliśmy to w Kolosan 3:4. Zarówno Jezus, jak i chrześcijanie pojawią się podczas Jego drugiego przyjsia. Wierzący są tak zjednoczeni z Chrystusem podczas Jego zbawczych wydarzeń i Jego zbawczych wydarzeń.

Wierzący są tak zjednoczeni z Jezusem i Jego zbawczymi wydarzeniami, że podczas Jego powrotu grzech, który zaciemnia naszą tożsamość w Chrystusie, zostanie usunięty, abyśmy mogli świecić jak słońce w królestwie naszego Ojca. Mateusza 13:48, Mateusza 13:48, być może aluzja do Księgi Daniela. Tak więc, jest chwalebne widzieć, dzięki łasce Bożej, że uczestniczymy w historii Jezusa.

Nie tylko to, ale każdy aspekt zastosowania zbawienia zachodzi w jedności z Chrystusem. Pomyśl o tym. Jeśli wszystkie zbawcze błogosławieństwa Boga są w Nim, a my jesteśmy, Bóg łączy nas z Nim, a wtedy otrzymujemy wszystkie te błogosławieństwa.

Innymi słowy, odrodzenie jest w Chrystusie. Usprawiedliwienie jest w Chrystusie. Adopcja jest w Chrystusie.

Przestaną zanudzać was powtarzaniem, ale to prawda. Wytrwałość jest w Chrystusie. Wszystkie błogosławieństwa Chrystusa są w zbawieniu.

Stąd aspekty zbawienia są częścią i częścią zjednoczenia z Chrystusem. Słowa Richarda Gaffina są trafne. Jego książka , *By Faith Not By Sight, Paul and the Order of Salvation* , Richard Gaffin.

Cytuję go. Centralną rzeczywistością soteriologiczną jest zjednoczenie z wywyższonym Chrystusem przez wiarę stworzoną przez ducha. To jest sedno, istota drogi lub porządku zbawienia dla Pawła.

Z tego powodu każdy indywidualny aspekt zastosowania zbawienia jest w Chrystusie. Odrodzenie, usprawiedliwienie, adopcja, uświęcenie, zachowanie i uwielbienie to błogosławieństwa, które otrzymujemy, nie niezależnie od Chrystusa. To jest śmieszne i niemożliwe, ale w jedności z Nim.

Odrodzenie jest w Chrystusie. Już to widzieliśmy. Albowiem Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie, przez wielką miłość, którą miał do nas, ożywił nas z Chrystusem.

Efezjan 2:4 i 5. Chociaż byliśmy umarli w upadkach, jesteście zbawieni przez łaskę. Ponieważ Bóg wskrzesił nas z nim, mówi Paweł w następnych słowach. Odrodzenie jest podzbiorem zjednoczenia z Chrystusem.

Będąc zjednoczeni z Jezusem, otrzymujemy wszystkie Jego zbawcze korzyści, z których jedną jest odrodzenie. Podobnie, jesteśmy usprawiedliwieni w zjednoczeniu z Chrystusem. Nie ma innej drogi.

Bo Bóg, cytuję, uczynił tego, który nie znał grzechu, grzechem dla nas, abyśmy w nim stali się sprawiedliwością Bożą. 2 Koryntian 5:21. Bóg uczynił tego, który nie znał grzechu, grzechem dla nas, abyśmy w nim stali się sprawiedliwością Bożą.

Paweł ceni sobie zyskanie Chrystusa ponad wszystko. A to oznacza, że jest się w Nim znalezionym, to znaczy w jedności z Nim. A to pociąga za sobą nie posiadanie własnej sprawiedliwości z prawa, ale takiej, która jest przez wiarę w Chrystusa, sprawiedliwości od Boga opartej na wierze.

Filipian 3:9. Wróćmy do 2 Koryntian 5:21, słynnej wielkiej wymiany Lutra. Chrystus jest bezgrzeszny i sprawiedliwy. My jesteśmy przeciwieństwem.

Jesteśmy grzeszni. Bóg przypisuje mu nasze grzechy. A Bóg przypisuje nam swoją sprawiedliwość.

Bóg uczynił tego, który nie znał grzechu, grzechem dla nas, abyśmy mogli stać się sprawiedliwością Bożą w nim. Otrzymujemy sprawiedliwość przypisaną Chrystusowi,

która jest przypisywana do naszego duchowego konta bankowego, jeśli wolisz, na mocy zjednoczenia z Chrystusem, abyśmy mogli stać się sprawiedliwością Bożą w nim.

To samo dotyczy adopcji, oczywiście. A tak przy okazji, nie mogę pokazać, że powołanie jest takie. Pozostałe mogę wyraźnie pokazać wszystkim.

Nie mogę znaleźć, że jesteśmy powołani w nim lub coś takiego. To samo dotyczy adopcji. Ale oczywiście powiedziałbym, że Biblia tego nie mówi.

Ale pisząc jako chrześcijański teolog i rozumiejąc nauki Boga, jesteśmy również powołani do zjednoczenia z Chrystusem. To samo dotyczy adopcji, jak naucza Paweł. Przez wiarę wszyscy jesteście synami Bożymi w Chrystusie Jezusie.

Galacjan 3:26, 27. Przez wiarę jesteście wszyscy synami Bożymi w Chrystusie Jezusie, bo ci z was, którzy zostali ochrzczeni w Chrystusie, zostali przyobleczeni w Chrystusa.

Jednym ze sposobów jest w zasadzie sposób drugorzędny i często nawet nie jest zauważany, ale jednym ze sposobów, w jaki Paweł mówi o zjednoczeniu z Chrystusem, jest zakładanie ubrań. Rzymian, werset, którego Bóg użył, aby ujarzmić św. Augustyna. Rzymian 13:14.

Przyoblecz się w Pana Jezusa Chrystusa i nie czyń niczego dla ciała, by zaspokoić jego pragnienia. Augustyn czynił wiele dla ciała, a ten werset uderzył go jak błyskawica i złamał go, i był piękny. Przypominał sobie ewangelię, którą podzieliła się z nim jego matka Monika i inni, i uwierzył.

Wierzył w Chrystusa, a tutaj użyto tej samej koncepcji. Wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, zostaliście przyobleczeni w Chrystusa. Tutaj Paweł mówi, co Bóg uczynił dla nas.

To jest rozróżnienie trybu oznajmującego i rozkazującego. Co Bóg uczynił w trybie oznajmującym, mówiąc o trybie oznajmującym, wyrażając sposób, w jaki rzeczy są, zostaliście przyobleczeni w Chrystusa. W Rzymian 13:14 jest to tryb rozkazujący.

Przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa. Tak więc Paweł czasami mówi nam, co Bóg uczynił dla nas, a potem mówi nam, abyśmy czynili to, co Bóg uczynił dla nas w odpowiedzi na to, co Bóg uczynił dla nas. Nakaz, napomnienia chrześcijańskiego życia, opierają się na wskazówce tego, co Bóg uczynił dla nas w Chrystusie.

Wskazujące, stwierdzenia tego, co Bóg uczynił, nie są celem samym w sobie. Mają motywować nakazy, nasze posłuszeństwo nakazom. Wskazujące stwierdzenia są podstawą naszej odpowiedzi Bogu i życia dla Boga.

Przez wiarę jesteście wszyscy synami Boga w Chrystusie Jezusie, bo ci z was, którzy zostali ochrzczeni w Chrystusie, zostali przyobleczeni w Chrystusa. Ubrania, sposób, w jaki ten werset jest wprowadzany, bycie ochrzczonym i bycie przyobieczonym w Chrystusa w chrześcijańskim chrzcie są wyjaśnieniami tego.

Przez wiarę wszyscy jesteście synami Boga w Chrystusie Jezusie. Jednym ze znaczeń chrztu chrześcijańskiego jest adopcja. Podobnie jak zakładanie ubrań, prawda, na swoje ciało, chrzest chrześcijański oznacza zjednoczenie z Chrystusem.

I to jest, to obejmuje adopcję. Przez wiarę, wszyscy jesteście synami Boga w Chrystusie Jezusie. Bycie odzianym w Chrystusa mówi o zjednoczeniu z Chrystusem.

Tak jak ubranie okrywa ciało, tak Chrystus okrywa wierzących. Zjednoczenie z Chrystusem jest przyjęciem nadrzędnej koncepcji, której częścią jest adopcja. Przez wiarę wszyscy jesteście synami Boga w Chrystusie.

Jego naturalne synostwo, jego wieczne synostwo, a nawet jego synostwo zostały uznane w jego śmierci i zmartwychwstaniu, Rzymian 1, pierwsze kilka wersetów. Bóg ogłosił go z mocą, że jest synem Bożym przez zmartwychwstanie umarłych, jego zmartwychwstanie umarłych, że jego wieczne naturalne synostwo jest podstawą naszego synostwa przyjętego przez Boga Ojca z łaski przez wiarę w jedyne syna Bożego.

Adopcja jest w zjednoczeniu z Chrystusem. Będąc zjednoczeni z Jezusem, wiecznym synem, stajemy się łaskawymi, opartymi na łasce synami lub córkami Boga. Duchowe dzieło uświęcenia nie jest oddzielone od Chrystusa, ale w zjednoczeniu z Nim.

Jesteśmy Jego dziełem. Po powiedzeniu, że jesteśmy zbawieni z łaski przez wiarę, nie z naszych własnych uczynków, Bóg mówi, ale są w to zaangażowane uczynki. Jesteśmy dziełem Boga stworzonym w Chrystusie Jezusie.

Znaczenie jest w rzeczywistości odtworzone. Jest częścią nowego stworzenia stworzonego w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg przygotował z wyprzedzeniem, abyśmy je czynili. Efezjan 2.10. Jesteśmy odrodzeni w Chrystusie do dobrych uczynków.

Nasze postępujące uświęcenie nie jest oddzielone od dobrego żalu Chrystusa. Jest w zjednoczeniu z Chrystusem. Jak widzieliśmy w Rzymian 6, umarliśmy dla mocy grzechu na mocy umierania z Nim.

Zostaliśmy wskrzeszeni do nowego życia, podobając się Bogu w jedności z Jego zmartwychwstaniem. Rzeczywiście, nasza jedność z Chrystusem w Jego śmierci i zmartwychwstaniu jest podstawą udanego życia chrześcijańskiego. Rzymian 6:1-14. Zachowanie świętych przez Boga dokonuje się w jedności z Jego synem.

Nie ma już potępienia dla tych, którzy są daleko od Chrystusa Jezusa. Nie sędzę. Nie ma już potępienia dla tych, którzy są w Chrystusie Jezusie.

W ostatnim dniu Bóg zbawi i nie potępi wszystkich ludzi w Chrystusie Jezusie, który jest z Nim w jedności. W rzeczywistości, ponieważ wierzący są więcej niż zwycięzcami przez Chrystusa, który nas umiłował, Paweł był pewien, że nic nie będzie w stanie oddzielić nas od miłości Boga, która jest w Chrystusie Jezusie, naszym Panu. Zacytowałem pierwszy werset w Rzymian 8 i ostatnie dwa.

Zjednoczenie z Chrystusem obejmuje zachowanie. Jak mogłoby być inaczej? Ponieważ w nim Bóg pobłogosławił nas wszelkim duchowym błogosławieństwem w miejscach niebiańskich w Chrystusie. Efezjan 1 werset 3. Nasze uwielbienie jest również w zjednoczeniu z Chrystusem.

To właśnie zrozumieliśmy. Są fragmenty, które mówią, że mamy drugie przyjście z Chrystusem. Kiedy Chrystus, który jest twoim życiem, się ukáže, ty także ukążesz się z nim w chwale.

Jest uwielbienie. Pojawia się z Nim w chwale. Nasze uwielbienie jest w zjednoczeniu z Chrystusem.

Nasza pełna tożsamość zostanie ujawniona dopiero, gdy Jezus powróci. A to dlatego, że pojawimy się z Nim, w jedności z Nim, w chwale. Nasze ostateczne zbawienie będzie wiązało się z wielką chwałą.

Bo dzięki łasce Bożej, otrzymamy, cytuję, chwałę naszego Pana Jezusa Chrystusa. 2 Tesaloniczan 2:14. Nawet absolutnie nieporównywalną wieczną wagę chwały. 2 Koryntian 4:17. Paweł gromadzi słowa.

To niesamowite. Nie może ich już ułożyć wyżej. To kończy ten wykład.

A w następnym zajmiemy się doktryną wyboru. Po pierwsze, przyjrzymy się historycznemu rozpoznaniu, a następnie faktycznie przestudiujemy same Pisma, aby zrozumieć, co one oznaczają. Bóg wybrał nas w Chrystusie przed stworzeniem świata.

To jest dr Robert Peterson i jego nauka o zbawieniu. To jest sesja 3, Union with Christ Continued.